

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 11 0 U 016545 16 Uvp
Banjaluka, 18.01.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Snežane Crnojević, u upravnom sporu po tužbi Š. E. iz B. (u daljem tekstu: tužilac), zastupanog po punomoćniku D. S., advokatu iz B., protiv rješenja broj: ... od 18.3.2015. godine Fonda... (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu ostvarivanja prava na invalidsku penziju, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 016545 15 U od 4.2.2016. godine, na sjednici vijeća, održanoj dana 18.01.2019. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba, izjavljena protiv osporenog akta, bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba izjavljena protiv privremenog rješenja Filijale B. broj: 1198826782 od 2.7.2013. godine, kojim je tužiocu priznato pravo na invalidsku penziju u iznosu od 196,92 KM mjesečno, počev od 1.5.2013. godine, uz određenje da, ukoliko mu je penzija određena u manjen iznosu od iznosa najniže penzije, isplaćivaće mu se najniža penzija, u skladu sa članom 85. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 134/11 i 82/13, u daljem tekstu: Zakon o PIO). Saglasno odluci o odbijanju tužbe pobijanom presudom je odbijen zahtjev tužioca za naknadu troškova zastupanja po punomoćniku i troškova sudskih taksa.

Odbijanje tužbe obrazloženo je navodima nižestepenog suda da je osporeni akt pravilan i zakonit, jer da je tuženi izvršio presudu nižestepenog suda broj: 11 0 U 013144 13 U od 9.3.2015. godine, te u osporenom aktu dao potpuno i valjano obrazloženje u pogledu određivanja invalidske penzije tužioca, sa prikazanim načinom utvrđivanja invalidske penzije, kao u obračunskom listu po bod sistemu, koji se nalazi u upravnom spisu, čime su otklonjeni nedostaci, koje je sadržavalo ranije rješenje tuženog, a što je sve davalo osnova tuženom da odbije žalbu tužioca, izjavljenu protiv privremenog rješenja, cijeneći žalbene navode neosnovanim, s obzirom da je prvostepeni organ pravilno izvršio obračun invalidske penzije.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac osporava njenu zakonitost zbog povreda pravila postupka, što se odrazilo i na pogrešno utvrđeno činjenično stanje, a što je rezultiralo pogrešnom primjenom prava. Tvrdi da razlozi presude ne ukazuju na osnov za odbijanje tužbe, s obzirom da nije izvršena ranija presuda nižestepenog suda od 9.3.2015. godine, zbog čega su ta i pobijana presuda različite. Ukazuje i da tužiocu nije dostavljen na uvid obračun penzije po bod sistemu, niti se iz osporenih rješenja upravnih organa može utvrditi kako je utvrđen penzijski osnov,

zbog čega predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovni postupak.

U odgovoru na zahtjev tuženi navodi da nisu povrijeđene povrede odredaba Zakona o PIO, niti pravila postupka, zbog čega ostaje kod navoda, datih u obrazloženju osporenog akta i predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i spise predmeta, na osnovu člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa, u dijelu relevantnom za ovu upravnu stvar, proističe da je pravo na invalidsku penziju, po osnovu oboljenja, tužilac ostvario privremenim rješenjem od 2.7.2013. godine, kojim mu je određena invalidska penzija, počev od 1.5.2013. godine i u iznosu od 196,92 KM mjesečno, za penzijski staž od 23 godine, 7 mjeseci i 29 dana, a nakon što mu je Nalazom, ocjenom i mišljenjem Odjeljenja za ocjenu radne sposobnosti u prvom stepenu broj: 29/13 od 12.4.2013. godine, utvrđeno da kod njega postoji invalidnost, počev od 8.4.2013. godine, zbog bolesti, pa mu je invalidska penzija određena na osnovu člana 60. Zakona o PIO, a visina primjenom odredaba člana 44. do 48. istog propisa. To rješenje je privremeno do dostavljanja podataka o platama za 2013. godinu.

Protiv tog rješenja tužilac je izjavio žalbu, sa tvrdnjom da je, uvidom u obračun penzijskog osnova, zaključio da su umanjeni iznosi u odnosu na njegova primanja, zbog čega i da nije određen pravilno lični koeficijent, što je sve uticalo da se penzija obračuna u manjen iznosu.

Odlučujući o žalbi tužioca, tuženi je istu odbio, rješenjem od 23.9.2013. godine, protiv koga je tužilac pokrenuo upravni spor, koji je okončan presudom nižestepenog suda broj: 11 0 U 013144 13 U od 9.3.2015. godine, kojim je tužba uvažena i to rješenje poništeno, uz obrazloženje da osporeni akt ima nedostatke, zbog kojih se ne može ispitati njegova pravilnost, s obzirom da se nije moglo utvrditi koliko su ukupni iznosi plata tužiocu za relevantan period, zbog čega da se ne može ni zaključiti da li je pravilno određen lični bod i lični koeficijent.

U izvršenju te presude tuženi je donio osporeni akt, kojim je ponovo žalbu odbio, protiv koga je tužilac podnio tužbu, pa je upravni spor okončan donošenjem pobijane presude, iz razloga, koji su već navedeni u uvodnom dijelu obrazloženja ove presude.

Pobijana presuda je pravilna i zakonita, a tužilac, tvrdnjama u zahtjevu, ne dovodi u pitanje njenu pravilnost.

Neosnovane su tvrdnje tužioca da nije izvršena presuda nižestepenog suda od 9.3.2015. godine, zbog čega da postoje dvije različite presude nižestepenog suda, jer je tuženi postupio u izvršenju ranije presude, što je upravo imao u vidu nižestepeni sud prilikom donošenja pobijane presude, s obzirom da je tuženi u novodonesenom upravnom aktu otklonio nedostatke prethodno poništenog rješenja i u osporenom aktu dao odgovor na žalbene navode, o čemu je pobijana presuda dala valjane razloge. Neosnovan je i preostali prigovor tužioca, koji se odnosi na tvrdnju da mu nije dostavljen obračun penzije po bod sistemu, jer se iz sadržaja žalbe zaključuje da se tužilac upravo pozvao na taj obračun, u koji je izvršio uvid, tako da nema povreda pravila postupka, na koje sada ukazuje tužilac i to pravi put u zahtjevu, s obzirom da to nije bio žalbeni, a ni tužbeni navod. Pored toga, u upravnom spisu se zatiče konačno rješenje

prvostepenog organa, protiv kojeg je tužilac izjavio žalbu, tako da će se konačno, o visini penzije tužioca, odlučiti novim rješenjem.

Kod takvog stanja stvari, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi, predviđeni odredbama člana 35. stava 2. ZUS, zbog čega je zahtjev odbijen, na osnovu odredaba člana 40. stav 1. tog zakona.

Zapisničar
Snežana Crnojević

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić